

rende stoffer til eget eller andre menneskers personlige forbrug. Der skal dog først være givet dyrlægen lejlighed til mundtligt at udtale sig over for veterinærdirektoratet.

Stk. 3. Bestemmelserne i §§ 13 og 14 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Når en dyrlæge helt eller delvis har mistet retten til at ordinere euforiserende stoffer, skal veterinærdirektoratet træffe en ordning, således at en anden dyrlæge foretager de til dyrlægens praksis fornødne ordinationer af sådanne stoffer.

§ 16. Når en dyrlæge mister eller generhverver en eller flere af de i §§ 11, stk. 1 og 2, og 15, stk. 1, nævnte rettigheder, udsender veterinærdirektoratet i fornødent omfang meddelelse herom. Dog giver sundhedsstyrelsen apotekerne meddelelse om bortfald eller generhvervelse af en dyrlæges ret til at foreskrive receptpligtige lægemidler.

Kapitel VIII.

Betaling for dyrlægehjælp.

§ 17. Som betaling for sin bistand må en dyrlæge ikke fordré mere, end hvad der er rimeligt under hensyn til ydelsens art og omfang. Som befordringsgodtgørelse må han ikke kræve mere, end hvad der er nødvendigt til dækning af rimelige befordringsudgifter.

Kapitel IX.

Veterinære laboratorier m. v.

§ 18. Det er forbudt uden landbrugsministeriets tilladelse at oprette og drive laboratorier, som erhvervsmæssigt påtager sig at foretage diagnostiske laboratoriemæssige undersøgelser for andre med henblik på konstatering af smitsomme husdyrsygdomme, hvis bekæmpelse omfattes af lovgivningen.

Stk. 2. Det er forbudt uden særlig autorisation fra landbrugsministeriet at fremstille vacciner, sera o. lign. produkter til forebyggelse af husdyrsygdomme eller til behandling af syge dyr. Veterinærdirektoratet fører tilsyn med laboratorier, der opnår en sådan autorisation.

Stk. 3. Statens medicinske og veterinære laboratorier og institutter er undtaget fra bestemmelserne i stk. 2.

Kapitel X.

Strafbestemmelser.

§ 19. Den, der overtræder § 4, stk. 2, § 6, stk. 1, 1. punktum, § 7 eller § 18, stk. 1 og 2, eller undlader at efterkomme påbud efter § 8, straffes med bøde.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der undlader at meddele oplysninger, som er afkrævet ham efter § 3, stk. 3, eller § 10, stk. 1. Afgiver han urigtige eller vildledende oplysninger, straffes han med bøde, medmindre strengere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 3. I forskrifter, der udfærdiges i medfør af loven, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Kapitel XI.

Overgangsbestemmelser.

§ 20. Danske statsborgere, der ved lovens ikrafttræden har bestået veterinær-eksamen ved den kgl. veterinær- og landbohøjskole, og udenlandske statsborgere, der på samme tidspunkt er i besiddelse af en gyldig tilladelse til at udøve dyrlægegerning her i landet, jfr. § 4, stk. 1, betragtes som værende i besiddelse af den i § 5, stk. 1, nævnte autorisation. Udenlandske statsborgere, der har en tidsbegrænset tilladelse til at udøve dyrlægegerning her i landet, betragtes dog kun som værende i besiddelse af autorisation, indtil tilladelsen ophører.

Kapitel XII.

Ikrafttrædelsesbestemmelser m. v.

§ 21. Denne lov træder i kraft den 1. september 1964. Samtidig ophæves § 1, stk. 1-7, i lov nr. 156 af 14. april 1920 om smitsomme sygdomme hos husdyrene.

§ 22. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men den kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.